

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

מאמר אם בחוקותי תלכו – ה'תשל"ז

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבנ"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ בהר"ב בחוקותי, כ"ב אייר, ה'תשפ"ג

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושלוש לבריאה

שנת הקהל

פתח דבר

לקראת ש"פ בהר"ב חוקותי, כ"ב אייר הבעל"ט, הננו מוציאים לאור (בהוצאה חדשה ומתוקנת) מאמר ד"ה אם בחוקותי תלכו גו', שנאמר בהתוועדות ש"פ בהר"ב חוקותי, מבה"ח סיון, ה'תשל"ז, הנחה בלתי מוגה (תדפיס מספר המאמרים תשל"ז שמכינים עתה לדפוס).

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מכרכי אגרות-קודש שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ל"ג בעומר, ה'תשפ"ג,
שנת הקהל,
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2023 by

LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5783 • 2023

Printed in the United States of America

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203

(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס "ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

תוכן המאמר

„בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה” – שענין החקיקה (ועד לחקיקה מעבר לעבר) בתורה הוא ע”י היגיעה בתורה, כפשטות הענינים שחקיקה על האבן היא ע”י יגיעה דוקא.

„ואת מצותי תשמרו”, „הו עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים” – שעיקר ענין היגיעה בתורה הוא בלימוד לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא, דכיון שמתירא שלא יעשה בפועל דבר שנגד רצון העליון, ה”ה מייגע את עצמו ביותר עד שמברר ההלכה לאמיתתה.

„ועשיתם אותם” – לא רק קיום המצוות כפי שהוא בתורה, לימוד על מנת לעשות, אלא מעשה בפועל ממש, שדוקא עי”ז נשלמת כוונת העצמות (בחי’ החקיקה דקוב”ה) שנתאווה הקב”ה להיות לו דירה בתחתונים. וזהו גם הקשר עם יעודים גשמיים דוקא, כיון שהדירה לו ית’ היא בתחתונים דוקא.

בס"ד. ש"פ בהר"ב בחוקותי, מבה"ח סיון, ה'תשל"ז

(הנחה בלתי מוגה)

אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו גו'¹, ומסיים² ואולך אתכם קוממיות. וידועים דיוקי רבותינו נשיאינו, באוה"ת להצ"צ³, ובהמשך חייב אדם לברך⁴ (שהובא לעיל⁵), וכן בהמשך תרס"ו בד"ה אם בחוקותי תרס"ז⁶ [שהשנה היא שנת השבעים לאמירתו בפעם הראשונה], דלאחר שנאמר בחוקותי תלכו, שזהו"ע נעלה ביותר בשלימות העבודה דקיום התומ"צ, הן הענין דבחוקותי, שהוא תכלית השלימות בענין התורה (כמבואר בלקו"ת⁷), והן הענין דתלכו, כידוע⁸ שהליכה היא בבחינת א"ס — מסיים הכתוב שהפעולה שנעשית עי"ז (שהו"ע השכר) היא ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו, שהם יעודים גשמיים. וצריך להבין, מהי השייכות שבין קיום התומ"צ (ובתכלית השלימות) ליעודים גשמיים, שפעולת קיום התומ"צ תומשך בענינים גשמיים, ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה, ועד שתפעל גם שעץ השדה יתן פריו, כפירוש רש"י שהן אילני סרק ועתידין לעשות פירות, והיינו דהמשכת ופעולת קיום התומ"צ אינה רק במקום המעלה והשבח (שבגשמיות), באילנות העושים פירות בלבד, אלא גם באילני סרק שאינם עושים פירות, שאין בהם מעלה ושבח וכו', ואעפ"כ תומשך גם בהם פעולת והמשכת התומ"צ שיעשו פירות. ובעומק יותר, הנה גם אם יש הסברה על שייכות יעודים גשמיים לתומ"צ, עדיין אינו מובן⁹ מה שלא נזכרו כלל יעודים רוחניים, דלכאורה אדרבה, לכל לראש צריך לומר שע"י בחוקותי תלכו יהיו יעודים רוחניים ששייכים בפשטות לקיום התומ"צ, ומזה תומשך אח"כ פעולת התומ"צ גם בענינים גשמיים שנשתלשלו מהן (כלשון התניא¹⁰). ומזה שהכתוב אינו מזכיר כלל יעודים

1) פרשתנו (בחוקותי) כו, ג-ד.
 2) שם, יג.
 3) פרשתנו (בחוקותי) ע' קצו.
 4) תרל"ח פרק כו (סה"מ תרל"ח ע' קנה).
 5) ד"ה להבין ענין הילולא דרשב"י וד"ה שם.
 6) עיני (לעיל ע' רמא. ע' רנד).
 7) ר"ה להבין ענין הילולא דרשב"י וד"ה שם.
 8) ראה אוה"ת והמשך חייב אדם לברך שם.
 9) רפ"ג.
 10) ע' תלד [תקצא].

(שבה נימנו כללות הברכות) ונתתי מטר ארצכם בעתו גו' (ועי"ז יוכל להיות אח"כ) ואספת דגנך ותירושך ויצהרך²¹ — עדיין אינו מובן מהו הענין דגשמיכם בעתם, דלכאורה העיקר הוא שיהיו פירות כו', ומה נוגע שיהיו גשמיכם בעתם דוקא. ומה גם שמצינו אופן ברכתו של הקב"ה גבי יצחק, כמ"ש²² ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים וגו', ופירושו רז"ל²³ שהארץ קשה והשנה קשה, שאינה כתקנה שהיתה שנת רעבון, וא"כ, מה נוגע כ"כ שיהיו גשמיכם בעתם דוקא.

ג) ונקודת הביאור בזה (כמובן מדרושים הנ"ל), דהנה, בענין התורה (שבשבילה נברא העולם, כמאמר²⁴ בראשית בשביל התורה שנקראת ראשית כו' ובשביל ישראל שנקראו ראשית כו') יש כו"כ מדריגות²⁵, יש בחינת התורה כפי שהיא בדיו כתובה על הקלף, ולמעלה מזה, בחינת התורה באופן של חקיקה. ובחקיקה גופא יש כמה מדריגות, ובכללות ב' מדריגות, שעז"נ בחוקותי, לשון רבים, דקאי על ב' בחינות חקיקה שבתורה²⁶, הא', כמו חקיקה על האב"ט, והב', כמו חקיקת האותיות שבלוחות שהחקיקה היא מעבר לעבר (די חקיקה נעמט דורך און דורך), כמאמר²⁷ מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדין, שזוהי תכלית השלימות שבתורה.

והנה כיון שתורה לא בשמים היא²⁸, הרי גם בחינת החקיקה שבתורה צריך להמשיכה למטה, כפי שנסעה וירדה בסתר המדרגות ממדרגה למדרגה בהשתלשלות העולמות כו' עד שנתלכשה כו' בדיו על הספר כו' (כדאיתא בתניא²⁹), בתושב"כ, ולמטה יותר בתושבע"פ, וכפי שהיא למטה לאחר שנסעה וירדה וכו' צריך להמשיך בה בחינת החקיקה. אך איך פועלים המשכת בחינת החקיקה שבתורה, הרי זה ע"י העמל והיגיעה, שתהיו עמלים בתורה דוקא, שלימוד התורה צ"ל באופן דיגעת דוקא, ואז ומצאת³⁰. וכמו בפשטות הענינים שחקיקה היא ע"י יגיעה דוקא, דהנה, בשביל הדיבור בפה, שהבל הדיבור לית בי' מששא³¹, אין

21) שם, יד. ואילך [ע' תערב]. המשך תער"ב ח"ב ע' תק
 22) תולדות כו, יב. [ח"ג ע' תרפו]. סה"מ עת"ר ע' לא [מב].
 23) ב"ר פס"ד, ו. פרש"י עה"פ. תרפ"ט ע' שמה ואילך. וש"נ.
 24) פרש"י בראשית א, א. שבת קד, א.
 25) ראה לקו"ת שבהערה 7. נצבים ל, יב. ב"מ נט, ב.
 26) מאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ה ח"ב ע' פ"ד. 29
 27) מ"ם וסמ"ך. 30
 28) תרצ ואילך. המשך תרס"ו ס"ע תפג [תרלן]. מגילה ו, ב.
 29) ואילך. ס"ע תפט ואילך [ע' תרמון]. ע' תקט. 31) ראה תניא אגה"ת פ"ד (צד, ב).

צריך השתדלות, ואף שעקימת שפתיו הוי מעשה³², הרי זהו מעשה זוטא בלבד³², ואין צריך לזה השתדלות. אמנם בשביל כתיבה, שהיא מלאכה גמורה בנוגע להלכות שבת³³, יש כבר צורך בהשתדלות, אבל עדיין אין צורך בעמל ויגיעה. אבל בשביל חקיקה (איזה שתהי'), ובפרט בחקיקה על אבן שהוא דבר קשה, ועאכו"כ בחקיקה מעבר לעבר, יש צורך (לא רק בהשתדלות אלא גם) בעמל ויגיעה. וזהו אם בחוקותי תלכו שתהיו עמלים בתורה, שבכדי להמשיך למטה בחינת החקיקה שבתורה, הרי זה ע"י שתהיו עמלים בתורה דוקא. ועי"ז נעשה תלכו, שמצד ענין החקיקה, נעשה ענין ההליכה שבבחינת א"ס.

ד) **והנה** עיקר העמל והיגיעה שבתורה הוא בלימוד לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא³⁴, דאף שבכל לימוד בתורה ה"ה מייגע את עצמו, הרי אין זה דומה כלל לגודל יגיעתו כאשר לומד לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, דכיון שיודע שע"פ לימודו צריך לפסוק דין שנוגע למעשה בפועל, הנה מצד יראתו שלא ייעשה בפועל דבר שנגד רצון העליון ח"ו, ה"ה מכניס את עצמו בענין ביותר ומייגע את עצמו ביותר, עד שמברר ההלכה לאמיתתה. והיינו, שבלימוד באופן של שקו"ט בלבד, הנה כיון שהתורה לא ניתנה למלאכי השרת³⁵, הרי אפשר שיטעה כו', אבל כשצריך לפסוק דין למעשה בפועל, ה"ה מייגע את עצמו ביותר עד שמברר ההלכה לאמיתתה³⁶.

ועפ"ז יובן מה שבד"ה אם בחקותי הנ"ל³⁷ נתבאר העילויי שבענין ההלכה, והוי' עמו שהלכה כמותו³⁸, לגבי אלו ואלו דברי אלקים חיים³⁹, והיינו, שב' הדעות הם דעות אמיתיות בתורה, ומ"מ צריך להכריע ביניהם ולקבוע פסק ההלכה [שהרי אם אין דעה אחרת שבערכה, היינו בתורה גופא, אזי אין צורך לפסק הלכה, אלא גם הדעה הב' היא דעה בתורה, ובאופן שאלו ואלו דברי אלקים חיים, ואז יש צורך בפסק ההלכה], עי"ז שהוי' עמו, שאז הלכה כמותו — כיון שעיקר ענין העמל והיגיעה שבתורה (שקשור עם ענין החקיקה, בחוקותי תלכו), הוא בלימוד לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא דוקא.

ואילך. ע' תו ואילך [ע' תקלה]. ס"ע תכ
[תקנג] ואילך.

37) המשך תרס"ו ס"ע תמ [תקעט] ואילך.

38) שמואל-א טז, יח. סנהדרין צג, ב.

39) עירובין יג, ב.

32) ב"מ צ, סע"ב. סנהדרין סה, א.

33) שבת עג, א.

34) יומא כו, א.

35) לשון חז"ל — ברכות כה, ב.

36) ראה המשך תרס"ו ע' שצ [תקטו]

וזהו שמוסיף הכתוב ואת מצותי תשמרו, כפירוש רש"י הוּו עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים, שלומד על מנת לעשות דוקא (שעי"ז נעשה הגדלות בענין התורה, וכמאמר גדול לימוד שמביא ליד מעשה⁴⁷), שזהו העמל והיגיעה לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא, שעי"ז ממשיך למטה בחינת החקיקה שבתורה.

(ה) **אמנם** זהו רק המשכת בחי' החקיקה למטה בתורה גופא (כפי שהתורה היא למטה, שהפס"ד נמשך במקום שיש טענות של שקר כו'), אבל תכלית הכוונה היא שבחי' החקיקה תומשך למטה גם חוצה מהתורה, בתחתונים ממש, שענין זה נעשה ע"י מעשה המצוות דוקא. וזהו מ"ש ועשיתם אותם⁴⁰, דמ"ש לפנ"ז ואת מצותי תשמרו קאי על ענין המצוות כפי שהוא בתורה גופא, שהלימוד הוא על מנת לעשות, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ולאח"ז נאמר ועשיתם אותם, שהו"ע מעשה המצוות בפועל ממש. וע"ד שמצינו בענין כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה⁴¹, שזוה"ע הקרבת הקרבן כפי שהוא בתורה עצמה בלבד, אבל בזמן שביהמ"ק הי' קיים לא הי' די בכך, אלא הי' צריך להביא אח"כ הקרבת קרבן גשמי בעשי' ממש. וכמו"כ לא מספיק עדיין הענין דמצותי תשמרו, שלומד ע"מ לעשות, אלא צ"ל עשי' ממש, ועשיתם אותם. ודוקא על עשיית המצוות בפועל ממש נאמר ועשיתם אותם, שעל זה דרשו רז"ל מעלה אני עליכם כאילו עשאוני (כדאיתא בזהר⁴²), שעי" קיום רמ"ח מ"ע שכנגד רמ"ח האברים ושס"ה ל"ת שכנגד שס"ה הגידים, פועלים וממשיכים רמ"ח אברים ושס"ה גידים דלמעלה כדאיתא בתניא⁴³ דרמ"ח פיקודין אינון רמ"ח אברין דמלכא).

(ו) **וע"פ** הידוע שתלת קשרין אינון מתקשראן דא בדא וכולהו דרגין ע"ג דרגין סתים וגליא⁴⁴, הרי מובן, שבחי' החקיקה שבתורה, קשורה עם בחי' החקיקה שבנשמה, שזוהי בחי' היחידה שבנפש⁴⁵, וכן עם בחי' החקיקה (סתים) דקוב"ה, שזהו בחי' העצמות כו'. והיינו, שכאשר מתייגע בלימוד התורה כדי לפסוק הלכה למעשה, כיון שמתירא שלא ייעשה בפועל דבר שנגד רצון העליון ח"ו (כנ"ל ס"ד), הנה יראה

43) רפכ"ג — בשם התיקונים [ראה תקי"ז ת"ל עד, סע"א]. אגה"ת רפ"א — בשם זוהר [ראה זח"א קע, ב].
44) זח"ג עג, א.
45) ראה אוה"ת פרשתנו ע' תתקלא.

40) ראה סד"ה אם בחוקותי הנ"ל (המשך תרס"ו ש ע' תמו [ס"ע תקפו ואילך]).
41) ראה מנחות בסופה.
42) פרשתנו קיג, א. וראה לקו"ת פרשתנו מה, סע"ג. מח, א.

זו נוגעת בפנימיות כחותיו יותר ממה שנוגעת בכחותיו הגלויים, שזוהי בחי' החקיקה שבנפשו. ועי"ז מגיע לבחי' החקיקה שבתורה, הקשורה עם בחי' החקיקה שבעצמות. וענין זה מודגש בעיקר בענין המעשה בפועל, ועשיתם אותם, כיון שדוקא ע"י המעשה בפועל נשלמת הכוונה דנתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים⁴⁶, וענין זה נוגע בבחי' החקיקה דקוב"ה, בחי' העצמות שלמעלה לגמרי מגדר עולמות⁴⁷, וכמאמר⁴⁸ לא זהו עיקר האלקות מה שמהווה עולמות כו', ובבחי' זו הוא הענין שנתאוה להיות לו דירה בתחתונים, ולכן הרי זה נוגע יותר בבחי' החקיקה שבנפש (הקשורה עם בחי' החקיקה שבתורה), שמתירא שמא יחסר ח"ו בשלימות כוונת העצמות שנתאוה להיות לו דירה בתחתונים.

(ז) **ועפ"ז** יובן שהענין דאם בחוקותי תלכו וגו' שייך ליעודים גשמיים דוקא⁴⁹, דכיון שהענין דבחוקותי תלכו וגו' נעשה ע"י יראת האדם שלא יחסר ח"ו בשלימות הכוונה העליונה בקיום התומ"צ כדי לעשות לו ית' דירה בתחתונים, לכן גם השכר על זה הוא בענין הקשור עם מציאות התחתונים דוקא, שזהו"ע יעודים גשמיים כו'. ולכן לא נזכרו כלל יעודים רוחניים, לפי שהדירה לעצמותו היא בתחתונים דוקא, כי, בעליונים הרי זה באופן שלהם ירידה מאור פניו ית'⁵⁰, ודוקא בתחתונים אין ירידה, כי אם עלי', לפי שדוקא בהם נשלמת הכוונה לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ולכן, לאחר שמזכיר יעודים גשמיים אינו מזכיר עוד ענין של יעודים רוחניים. וביאור הענין הוא ע"ד המבואר בהמשך וככה⁵¹, שבעוה"ב שענינו גילויים בלבד, הנח"ר הוא של הנברא, משא"כ בקיום התומ"צ בעוה"ז ישנה המשכת העצמות, שמזה הוא הנח"ר לבורא, והחילוק שבין נח"ר לבורא לנח"ר לנברא הוא חילוק שבאין ערוך כו'. ומזה מובן גם בנוגע לענין היעודים, שיעודים רוחניים, שענינם רק גילויים בלבד, נח"ר לנברא, אינם בערך כלל להיעודים גשמיים, שבהם ישנה המשכת העצמות, נח"ר לבורא, ולכן, לאחר שהזכיר יעודים גשמיים, אינו מזכיר יעודים רוחניים כלל.

49) ראה סד"ה אם בחוקותי הנ"ל (המשך

תרכ"ו שם ע' תמו [תקפז]).

50) ראה תניא שם. סה"מ תרנ"ח ע' ל ואילך. תרע"ח ע' קיב ואילך. ד"ה באתי לגני תשי"א ס"ד-ה (תומ"ס סה"מ באתי לגני ע' ט ואילך).

51) תרל"ז פרק יב (סה"מ תרל"ז ח"ב ע' תיב ואילך).

46) ראה תניא פל"ו.

47) ראה מאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ה ח"א ע' תפט. אוה"ת שה"ש ח"ב ע' תרעט ואילך. סה"מ תרל"ה ח"ב ריש ע' שנג. המשך תרכ"ו ע' ד [ה].

48) תר"א מג"א צט, ב. לקו"ת שה"ש ח, א. סה"מ עטר"ת ע' תלט. תרצ"ז ריש ע' 166.

וזהו גם מ"ש ונתתי גשמיכם בעתם, דגשמיכם (שהו"ע הגשמיות⁵²) קשור עם אור נעלה ביותר שעליו נאמר⁵³ שבעתים כאור שבעת הימים (שהוא למעלה גם משבעת הימים, והוא בחינת האור שלהם), שעולה שמ"ג (כפירש"י בפסחים⁵⁴ ששבעתים הן ארבעים ותשע, וכתוב כאור שבעת הימים, ארבעים ותשע כאור שבעת ימים של עכשיו, נמצא עודף על אור של עכשיו שלש מאות וארבעים ושלשה), שזהו הגימטריא דגשם. ובחינה זו, גשמיכם, נמשכת בעתם דוקא, שקאי על ספירת המלכות, שרגלי' יורדות⁵⁵, ועד שממנה נמשך עוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו מקום עשיית הדירה לו ית'.

וממשיך ומונה עוד ברכות, ומובן בפשטות שזהו באופן שהולך ומוסיף כו', עד שמסיים וחותרם (והרי הכל הולך אחר החיתום⁵⁶) בברכה היותר נעלית, ואולך אתכם קוממיות, כשתי קומות של אדה"ר⁵⁷, שזה נמשך ע"י עבודת האדם בב' אופני הליכה, הליכה מלמעלמ"ט והליכה מלמטלמ"ע⁵⁸, שע"ז יהי' לע"ל בשתי קומות, ועד שתי הקומות נכללים ונעשים קומה אחת, כתבנית היכל⁵⁷, כפי שיהי' כביאת משיח צדקנו (שענינו בחינת היחידה (שהו"ע החקיקה) שבכללות הנשמות⁵⁹), שאז יקויים היעוד ואולך אתכם קוממיות גם בגשמיות כפשוטו, ובעגלא דידן.

52) ראה כתר שם טוב סו"ס רז.
 53) ישע"ל, לו ובפרש"י. פרש"י בספר שופטים ה, לא. זכרי' ד, ג.
 54) סח, א — ד"ה יהי'.
 55) משלי ה, ה.
 56) ברכות יב, א.
 57) ב"ב עה, א. סנהדרין ק, א. וראה לקו"ש ח"ז ע' 198 ואילך.
 58) ראה אמרי בינה שער הק"ש פפ"ח. אוה"ת פרשתנו ח"ב ע' תרמ. ע' תרנד. ע' תרעח. ד"ה והתהלכתי תשי"א (סה"מ תשי"א ע' פב ואילך). וש"נ.
 59) ראה רמ"ז לזהר ח"ב מ, ב. ח"ג רס, ב. סה"מ תרל"ה ח"א ע' רסו. תרח"ץ ע' ר.

הוספה

בי"ה. כז' כסלו תשט"ז
ברוקלין

הווי"ח אי"א נו"נ כו' מוה' ... שי'

שלום וברכה!

לאחרי שתיקתו הכי ארוכה, הנה סו"ס נתקבל מכתבו מתחלת חדש כסלו הוא חדש הגאולה, שגם בו לא נמצאה סיבה מספקת להעדר הכתיבה.

ובמה שכותב אודות מצב בריאות אחיו שי', ואשר הטפולים החדשים אומר הרופא שיכולים להזיק ח"ו, כיון שהוא נחשב כחולי כרוני, גם זה אינו מובן, כי כמה מהטפולים חדשים מצליחים דוקא בחולים כרוניים. וכדאי הי' להשתדל להתראות עם הרופא המטפל בו, באופן פרטי – כי בטח יש לו משרד פרטי, שמקבל גם תשלום, ובמילא יעלה בידו לדבר בארוכה ולברר הנ"ל.

במ"ש בהנוגע לעצמו – שקשה לו להסתדר בפרנסה קבועה, וחושש שזהו המכשול העיקרי לאי מציאות שידוך, יש מקום לומר שצודק בהיפך, כיון שאמרו רז"ל שנותנים פרנסה לאדם בשביל אשתו. ועליו להחליט בהחלט גמור, וגם לעשות – ולמצוא שידוך מתאים בקרוב ממש, ולא לדקדק בענינים דטפל דטפל, שהרי הקב"ה הוא המזווג זיווגים. וקרוב לודאי שבתחלת ההשתדלות במרץ וזרוז – יראה ג"כ פתח ודרך להטבת מצב פרנסתו בגשמיות.

בודאי שומר שלשת השיעורים השוים לכל נפש מתקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע בחומש תהלים ותניא הידועים, ומשתתף בשיעורים הנלמדים ברבים.

בברכה לבשר טוב בכל האמור

מ. שניאורסאהן

מצילום האגרת (הצילום שתחת ידינו מטושטש מאד, וייתכן שנפלה טעות בפיענוח איזה מהתיבות).

שאמרו רז"ל שנותנים פרנסה לאדם בשביל אשתו: ראה יבמות סב, ב. ב"מ נט, סע"א. זח"ג נב, א.

הקב"ה .. המזווג זיווגים: ב"ר פס"ח, ד. וש"נ.

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו
כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

הרה"ת ר' משה אהרן צבי בן מרים
זוגתו מרת העניא רבקה רות בת צפורה

ולזכות יוצאי חלציהם

שלום אליעזר, מנחם מענדל, יונה מרדכי וחנה פערל

שיחיו לאורך ימים ושנים טובות

ווייס

בקשר עם מלאות ל"ו (ב"פ ח"י) שנה לשליחותם

ולהתייסדות בית חב"ד בשערמאן-אוקס, קאליפורניא

להצלחה רבה ומופלגה בטוב הנראה והנגלה בכל אשר יפנו

ולנחת רוח יהודי חסידותי מכל יוצאי חלציהם

מתוך הרחבה ובשמחה וטוב לבב